

Oelie's tante

Klucht in vier korte bedrijven

naar 'De tante van Charley'

door

HEIN VAN BOMMEL

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **OELIE'S TANTE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HEIN VAN BOMMEL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

COOTJE VELTMUIS)
OBBE BIEDERMAN) STUDENTEN
OELIE SLIMMERT)
DONNA PEPITA D'ALQUAREZ	- tante van OELIE
ALLEGONDA	- nichtje van DONNA PEPITA
KOLONEL BIEDERMAN	- vader van OBBE
DIRKJE MEIJER	
STUNTJE BRAND	
VAN GURK	- advocaat, oom van STIJNTJE, voogd van DIRKJE

DECOR:

Laat zich uit de tekst afleiden.

OPMERKING:

De stem van Cootje kan goed gebruikt worden om humoristische momenten te creëren. Zijn gewone stem en zijn kopstem kunnen verrassend op het toneel gebruikt worden om bepaalde effecten op diverse momenten te bereiken.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opengaat zit Obbe achter een bureau te schrijven. Plotseling verfrommelt hij de brief en gooit hem met een zucht over zijn schouders. Op het toneel liggen meerdere proppen papier rond een prullenmand. Hij staat op en begint met grote passen over het toneel te ijsberen.

OBBE: Hoe moet ik nou beginnen?... Lieve Dirkje?!.. Nee, dat kan niet. Ik heb haar pas één keer vluchtig tijdens een vakantie ontmoet. Nee, dat is te intiem. Het directe ervan zou haar kunnen afschrikken.... Lieve Dirkje.... Ja, dat lieve.... ja, dat directe zou haar inderdaad kunnen afschrikken, haar overrompelen. *(loopt weer met grote passen over het toneel)* Nee... Nee, het moet zakelijker, minder rechtstreeks en toch aardig; een beetje oppervlakkiger; zo in de trant van ... juffrouw Meijer... Nee, nee nog beter, mejuffrouw Meijer. *(gaat zitten en pakt zijn pen)* .. Zo, Groningen 1986.... Mejuffrouw Meijer *(kijkt triomfantelijk de zaal in)* Zo en nu de inspiratieknop openzetten en een geweldig stuk proza uit mijn pen laten vloeien *(schrijft, leest soms flarden van wat hij schrijft hardop op)* Het aanschijn van jouw edele... nee.... van jouw edel gelaat ... dat mij bijzonder in vervoering bracht in het reine purpere licht van die avon.... *(leest de laatste zin nog en keer over en kijkt nadenkend de zaal in)* Zouden ze hier ooit van purper avondlicht hebben gehoord? *(scheurt het velletje papier van de blocnote, verfrommelt het en gooit het over zijn schouder)* Mejuffrouw Meijer als kop en dan?! ... Het purper licht in de avond! Dat is onzin, grote kolder! *(staat weer op en ijsbeert weer door de ruimte)* Lieve Dirkje niet! ... Mejuffrouw niet!..... Het een is te vrijpostig en het ander is te zakelijk! Eureka, ik heb het ... *(gaat snel zitten en neemt de pen ter hand)* ... Groningen, 1986 ... Lieve mejuffrouw Dirkje Zoals ik in de vorige brief over het purperkleurige licht in Wanneperveen schreef, waar ik jou *(leest deze zin nog eens over)* Zoals ik in de vorige brief VORIGE BRIEF! ... ONZIN! KOLDER! *(verfrommelt de brief en gooit hem nijdig over zijn schouder. Oelie, die binnenkomt vangt de prop op)*

OELIE: Zeg, is dat jouw gewoonte?

OBBE: Oelie, ben jij het kerel?! Joh, ik ga dood! Ik maak het niet lang meer! Het is uit met me!

OELIE *(houdt de prop omhoog)*: O, dus dit is je testament?! Jongen, denk eraan als je er toch, vandaag of morgen ... of binnenkort of zo mogelijk dadelijk, vandoor wilt gaan, denk eraan: ik was altijd je beste

vriend en ik heb nog schulden bij mijn hospita ook. (*terwijl Obbe met zijn hoofd in zijn handen aan het bureau zit, vouwt Oelie de brief open en leest een regel*) ... Dus jij bent even ziek als ik ben.... Ja, dat is ongeneeslijk. Ik begrijp jouw lijden. Dat snijdt diep. Ik heb ook drie dagen zitten zweten op zo'n epistel. Obbe, wie is het? Is ze blond, bruin, zwart?

OBBE: Daar precies tussen in. Je kent haar trouwens: Dirkje Meijer.

OELIE: Dirkje? Het nichtje van Van Gurk, voogd van mijn...

OBBE: Ja, van jouw Stijntje.

OELIE: En die Van Gurk en zijn nichtje willen bij mij langskomen.

OBBE: Bij jou langskomen?

OELIE: Ja, inspekteren hoe ik erbij zit. Je zult het niet geloven, maar drie dagen lang heb ik gewassen, gesopt en gepoetst. Ik heb zelfs tegen mijn principes in een plooi in mijn broek gespijkerd. En wat zeg je hiervan: Ik heb zelfs een stropdassie gekocht!

OBBE: En nu komt die oude gek?

OELIE: Ik hoop eigenlijk van niet. Het is meer dan genoeg als Stijntje komt.

OBBE: Maar dat vindt dat scharminkel nooit goed, man! Stel te voor: zijn eigen nichtje te midden van een stel studenten. Dat staat die ouwe nooit toe.

OELIE: Ze zullen hier anders reuzegoed gezelschap treffen.

OBBE: Mij bijvoorbeeld en Cootje Veltmuis.

OELIE: Fraaie produkten.

OBBE: Bedoel je ons?

OELIE: Zekers....

OBBE: Dan mag je jezelf wel op de eerste plaats zetten.

OELIE: Nou geen ruzie, want ik heb nóg een verrassing in petto.

OBBE: Nóg een verrassing?

OELIE: Een toevalligheidje, dat voor ons misschien "toevallig" net van pas komt.

OBBE: En wat dan wel, als ik vragen mag?

OELIE: Ik verwacht mijn tante.

OBBE: Je tante zul je zeker bedoelen!

OELIE: Ja, mijn tante en daar hoef jij niet zo schamper over te doen. Lees jij geen kranten?

OBBE: Ja zeg, hoor nou eens even.

OELIE (*drukt Obbe een krant onder zijn neus*): Hier... de weduwe van de Braziliaanse miljonair Don Juan d'Alquarez komt naar Groningen. Hier! Lees maar!

OBBE: Donna Pepita d'Alquarez, weduwe van de Braziliaanse multimiljonair heeft, naar wij vernemen, een prachtig buitenverblijf

gekocht in een van de noordelijke provincies. Zoals bekend is Donna Pepita Amsterdamse van geboorte en is zij een zeer charmante en spraakzame vrouw, die bovendien een geniale overredingskracht en koopmansgeest bezit.... *(tot Oelie)* Zo, moet jij van dat goudadertje erven?

OELIE: Lees liever. *(steekt een sigaret op)*

OBBE: Mede door haar toedoen verwierf haar echtgenoot een ontzaggelijk fortuin, dat hij haar dan ook in zijn geheel heeft nagelaten.

OELIE: Let nu op!

OBBE: Haar enige bloedverwant is een neef, die momenteel te Groningen studeert.

OELIE *(steekt zijn wijsvinger op)*: Ik dus.

OBBE: Jij!

OELIE: Ja, ik.... Wat sta je onnozel te kijken?

OBBE: Ja, aan je gezicht heb ik nooit kunnen zien dat jij ook maar ergens een intelligent of schatrijk familielid zou hebben. Maar gefeliciteerd hoor.

OELIE: Dank je.

OBBE: Maar als die tante van jou komt kunnen we de meisjes rustig hierheen laten komen. Van zulke typen is die Van Gurk heel snel onder de indruk. Wij kunnen vast geen kwaad meer bij hem doen.

OELIE: Dat zou tof zijn. Weet je wat? Ik bel haar direct op. *(loopt naar de telefoon en draait een nummer)* Hoi Stijntje, ben jij het zelf? ... Ja.... ja! Zeg, ik wilde je vragen of je geen zin hebt om langs te komen.... Wel zin, maar je oom. Zeg Stijntje, je kunt je oom vertellen dat de tante van Oelie er ook zal zijn en je hoeft alleen maar haar naam te noemen en je oom zal onmiddellijk zwichten. Zeg hem maar dat Donna Pepita d'Alvarez ook hier is ... Oké, tot straks...

OBBE: Denk aan Dirkje, man!

OELIE: O ja, Stijntje, breng Dirkje ook mee... Ja! Tot ziens! *(tot Obbe)* Geregeld!

OBBE: Maar heb je er al over nagedacht, waar we haar ontvangen?

OELIE *(kijkt rond en denkt na)*: Waarom niet hier? Hier hebben we ruimte genoeg. Alleen wat moeten we eigenlijk met tante?.... Jij zit met Dirkje, ik met Stijntje... maar tante? ...

OBBE: Wij zullen haar wat overvloedig besprenkelen met alcohol.... Doezelt ze vanzelf in slaap. Dat soort dames moet immers regelmatig een tukkie doen.

OELIE: Dat geloof ik, naar verhalen die ik over haar gehoord heb, niet.

OBBE: Nou ja, dan...

OELIE: Misschien is ze wel presidente van een kring van gevall.... eh.... minderjarige meisjes en in die hoedanighe... oh.... en waar ik zeker niet aan moet denken: misschien is ze wel lid van de blauwe knoop!

OBBE: Daar zeg je zoiets. Ik ken zo'n geval. (*plots*) Nog geen man overboord. Dan bezorgen we haar gewoon en vlotte cavalier Wat denk je van Cootje Veltmuis?

OELIE: Cootje?! Cootje is gek! Die weet wel met wie hij liever op stap gaat.

OBBE: Dat zal best. Maar Cootje is best voor een grap te vinden. Ik durf te wedden dat hij het doet als wij het hem vragen.

OELIE: Zou je denken?

OBBE: Vast!... Hij houdt Donna Pepita wel zoet en wij kunnen gezellig uit met de meisjes. Kom we gaan het hem meteen vragen. (*beiden af. Even is het stil op het toneel. Dan staat plots Cootje in de deuropening. Eerst zachtjes en daarna harder roept hij de naam van Obbe*)

COOTJE: Obbe?... Obbe, ben je daar?.... Obbe, ben je er niet?! (*komt nu verder, nog voorzichtig, de ruimte binnen*) Aha, nobody at home.. Aha, laat ie fijn zijn. (*kijkt rond en loopt dan naar een dranktafeltje. Hij grijpt willekeurig wat flessen*) Waar blijf ik met dit geestrijk vocht? (*vindt een plastic tas*) Zo, breken jullie niet, schatten. Bedankt Obbe! En ik zal je nog wel persoonlijk de hand drukken als ik het statiegeld kom ophalen... So long.. (*Cootje wil het vertrek verlaten op het moment dat Obbe en Oelie weer ten tonele verschijnen. Cootje probeert zich achter een meubelstuk te verbergen*)

OELIE: Verdomme, nou is die vrijer nog niet thuis ook. En ik had nog een tientje van hem willen lenen. (*richt zich tot Obbe*) Eigenlijk is het feit dat hij met tante uit mag best twee tientjes waard, zeg nou zelf?! (*Obbe en Oelie horen gerucht achter het meubelstuk waarachter Cootje zich verborgen houdt. Langzaam zien Obbe en Oelie zijn hoofd uit de schuilplaats te voorschijn komen*)

COOTJE: Pech!

OBBE: Ah! We zochten je.

OELIE: We komen regelrecht van je kamer.

COOTJE: En daar was ie niet!

OBBE: Nee! ...

COOTJE: Maar dat duurt niet lang meer. Ik ben net op weg daarheen. Dus als jullie mij willen komen opzoeken.... Tot kijk. (*wil afgaan*)

OBBE: Zeg eens, dat gaat zomaar niet!

OELIE: Ga zitten, we hebben jou iets te zeggen.

COOTJE: Zeg hoor nou eens, ik heb haast: zei ik. Dusse ...

OBBE (*verspert hem de weg*): Wat kwam jij hier eigenlijk doen?

COOTJE: Hè?... Hier?... Ikke?... Niets..... nou, dinges

OELIE: Ontstellend duidelijk! Die knaap voert iets in zijn schild, Obbe.

OBBE: Zo, zo... (*ziet de plastic tas*) Wat moet dit hier?

COOTJE (*snel*): O ja, dat vergat ik te zeggen, jongens.... Ik kwam een paar flessen van je lenen, Obbe.

OBBE: Zo!

COOTJE: Ja, ik zag je niet en ik heb razend weinig tijd.

OELIE: Natuurlijk.

COOTJE: Is het goed dat ik ze meeneem? Je krijgt ze spoedig terug.

OBBE: Zitten maatje! Zitten en luisteren! Als je tijd hebt om mijn laatste bezittingen te bietsen, dan heb je ook tijd om...

OELIE: Juist! (*allebei dreigend op Cootje af*) En per slot van rekening zijn wij de sterkste partij!

COOTJE (*angstig*): Haal nou geen onzin uit, jongens. Ik zit op hete kolen.

OBBE: Wij ook, en nog hetere dan die van jou! (*ze drukken Cootje terug in zijn stoel*) Maak het u gemakkelijk, meneer.

OELIE (*duwt hem een sigaret in zijn mond*): Rook vast, dat is goed tegen de zenuwen.

COOTJE: Ja maar, hoor nu eens... (*doet een niet overtuigende poging om op te staan*)

OBBE en OELIE: Zitten!! (*duwen hem in de stoel terug*)

COOTJE: Ik kan best tegen een lolletje lui, maar...

OBBE: Cootje, jongen!... Wij ook! Daarom zullen wij jou deze poging tot diefstal heel grootmoedig vergeven! (*overdreven*) Vind jij toch ook, Oelie? Maar.... voor wat, hoort wat! En wij zijn vrienden... Cootje, je weet toch wat ware vriendschap betekent?

COOTJE: Ja, maar ...

OBBE (*overdreven plechtig*): Nu dan! En in deze hoedanigheid doen we dan een beroep op jou.

OELIE: Ja, wij ontvangen hier dadelijk een paar mensen... en daar moet jij bij zijn.

COOTJE: Maar ik zei toch...

OELIE: Het móét Cootje!

COOTJE: Maar ik heb zelf gasten, dat weet je toch!

OBBE: Hier komt een schattige dame en die heeft een tafelheer nodig.

COOTJE (*begerig*): Een schattige dame?

OELIE: Ja, een engel...

COOTJE (*zeer geïnteresseerd*): Wie is het?

OBBE (*naar Oelie wijzend*): De tante van Oelie.

COOTJE: De tante van Oelie?!

OELIE: Ja, mijn tante.

COOTJE (*ontnuchterd*): Wát!.... Een tante!.... Krijg de kolere!

OBBE en OELIE: Zitten! (*duwen hem in de stoel terug*)

OBBE: Het is niet zomaar een tante. Het is een schatrijke weduwe. Miljonair en van adel! Donna Pepita d'Alquarez.

COOTJE: Zegt me niets. Het is en blijft een tante!

OBBE en OELIE: Zitten!!

COOTJE: Zeg, zijn jullie nou helemaal crazy!

OELIE: Er is nog meer Cootje.... Wees nou eens even zoet.

OBBE: Er komen ook... twee schattige jonge meisjes.

COOTJE: Oh, nou heb ik hem door. Er is natuurlijk één struikelblok, ... en dat is tante! En omdat ik nou een goeie vriend ben, en een aardige jongen,... en omdat jullie zo goed slijmen kunnen...

OBBE en OELIE (*angstig, verheugd knikkend*): Juist, ja...

COOTJE: Mag ik tante gezelschap houden! (*Obbe en Oelie kijken elkaar triomfantelijk aan*) Ik dank jullie stichtelijk heren!

OELIE: Maar wij zijn toch immers vrienden, Cootje?

COOTJE (*opstaand*): Ja, prijs me maar. Ik kan er tegen.

OBBE (*theatraal*): Heb jij al eens ooit echt van een meisje gehouden, Cootje? Niet zo maar vluchtigjes; nee echt, weet je: zoals toen in Urk.

COOTJE (*verheerlijkt*): Ja, Allegonda... Ja, in Urk.

OELIE: Juist, toen in Urk.

OBBE (*zachtjes*): In Urk....

COOTJE: Urk.... verdomme!....

OBBE en OELIE: Wat is er?

COOTJE: Verdomme, ik brand mijn poten! (*hij drukt de sigaret uit*) Goed! Jullie hebben het pleit gewonnen.

OBBE en OELIE: Je doet het?

COOTJE: Ik bel wel even mijn gasten af. Ik ben er zo weer. (*af*)

OBBE (*Obbe en Oelie geven elkaar de hand. Obbe loopt naar de drankvoorraad*): We zullen de drankvoorraad nog wat moeten aanvullen Oelie. Kijk jij even in de kelder? (*Oelie af. Obbe loopt nog wat rond; raapt de proppen papier op. Dan komen Cootje en Oelie aan tegenoverelkaar liggende zijden van het podium weer op. Oelie met wat flessen en Cootje met een grote doos*)

OBBE: Wat moet jij met die doos?

COOTJE: Me verkleden voor het feest. In deze doos zitten alle noodzakelijke hulpstukken, om mijzelf om te toveren tot een waardig partner voor die oude dame. (*zich tot Obbe richtend*) Hier de post! Werd me bij de deur in de handen gedrukt. (*in feite heeft hij de brief tussen de lippen, omdat hij beide handen nodig heeft om de grote doos te dragen*)

OBBE: Rekeningen! Allemaal voor mijn ouwe. (*smijt de brieven ergens neer*)

COOTJE: Waar kan ik me verkleden?

OBBE (*wijst*): Daar in dat hoekje.

COOTJE: Nee vriend, deze metamorfose eist privésfeer!

OBBE: In die kamer dan.

COOTJE: Is er ook een grote spiegel?

OBBE: Waarvoor heb je die nodig?

COOTJE: O, zomaar. Een verrassing.... Nou, dan trek ik me maar in mijn appartement terug. (*af*)

OBBE: Het loopt op rolletjes zeg.

OELIE: En of! Ik ben alleen benieuwd of die ouwe meekomt.

OBBE: Dat geloof ik niet, nu we dat over je tante konden vertellen. (*er wordt geklopt; Oelie en Obbe kijken elkaar onthutst aan*)

OBBE: Zouden ze dat?

OELIE: Nou al? En tante is er nog niet. Als die ouwe er bij is mogen ze natuurlijk geen moment blijven.

OBBE (*verschrikt*): Ik hoop dat ze het nog niet zijn.

OELIE (*loopt naar de deur, opent deze en dan enigszins teleurgesteld tot Obbe*): Ze zijn het....

OBBE: Waarachtig!

DIRKJE (*uitdagend*): Daáág!

STIJNTJE: Wat kijken de heren onthutst? Zijn wij niet welkom?

OBBE: Jawèèèl... Hoe kun je dat nou denken? Fijn dat je gekomen bent, Dirkje.

OELIE: Daaag... Stijntje...

OBBE: Dat jullie gekomen zijn... en al zo vlug.

OELIE: Hadden we niet verwacht....

STIJNTJE: Ja, na dat telefoontje van jou ben ik direct naar Dirkje gegaan. We hebben even wat overlegd en toen samen naar oom en voila!

DIRKJE: We mochten natuurlijk niet komen als jouw tante er niet zou zijn, Oelie.

STIJNTJE: Tuuurlijk niet! Zou oom nooit goed gevonden hebben.

DIRKJE: Kunnen we misschien met tante kennismaken, Oelie?

OELIE (*blik op zijn horloge*): Ze kan ieder ogenblik hier zijn.

DIRKJE: O!....

STIJNTJE: Zoveel te beter, zijn we nog even onder ons. (*loopt op Oelie af, om hem te omhelzen*)

DIRKJE: Stijntje, dat kan niet!

STIJNTJE: Wat kan niet? (*geeft Oelie een dikke pakkerd*)

DIRKJE (*kijkt van Stijntje en Obbe naar Oelie*): Dat niet!

STIJNTJE (*geeft Oelie nog een pakkerd*): En waarom niet?

DIRKJE: Als oom binnenvalt zijn wij er gloeiend bij en dan worden we voor eeuwig naar Schotland verbannen. Wij allebei! (*Stijntje doet als door een wesp gestoken een pas achteruit en laat Oelie met lege handen staan*) En daar heb ik geen zin in!

STIJNTJE: Dat was ik even helemaal vergeten.

OERLIE: Wat? Naar Schotland?!

DIRKJE: Oom vertrekt morgen met ons naar Schotland.

STIJNTJE (*met een zucht*): Ja! Oom Van Gurk neemt ons altijd graag mee naar onbekende streken.

DIRKJE (*zucht*): En het liefst onbewoonde ...

OBBE: Die mislukkeling! Die augurk! Ze moesten hem....

DIRKJE en STIJNTJE: Maar Obbe....

OBBE: Sorry, sorry....

DIRKJE: Je vindt het niet leuk dat we morgen weer weggaan?

OBBE: Wat leuk!.... Ik zou die Gurk... Enfin!.... Nee, ik vind het niet leuk.

STIJNTJE: En jij Oelie?

OELIE: Hetzelfde als Obbe. Stijntje, alleen nog wat sterker uitgedrukt.

DIRKJE (*kijkt op een klokje*): Je tante blijft wel lang weg, Oelie.

OELIE: Hè?.... Tante?... O ja, waar blijft ze nou?

DIRKJE: Jullie hebben ons toch niks op de mouw gespeld?

OELIE: Maar Dirkje.... Tuurlijk niet!

OBBE: Stel je voor!.... Ze kan elk ogenblik binnenkomen. Willen jullie iets drinken?

STIJNTJE: Voor mij niets; nog niet tenminste. Wat doen we Dirkje?

DIRKJE: We gaan en komen straks nog wel eens terug. We moeten tenslotte aan oom denken. Als hij dit zou weten werden we direct in het een of andere preutse internaat gestopt.

OELIE: Maar het is de moeite niet om nog te gaan. Geloof me! Tante kan ieder ogenblik hier zijn.

STIJNTJE: Zoveel te beter, Oelie. Dan komen we straks tenminste weer niet tevergeefs.

OBBE: Hoor nou eens!

DIRKJE: Tot straks!

STIJNTJE: So long

Obbe en Oelie kijken elkaar verdwaasd aan.

OBBE: Blijf daar nou niet staan alsof je door de bliksem getroffen bent.

Ren, nee vlieg naar het station en sleur die tante van jou hierheen.

OELIE: Ja!.... Ja, dat doe ik! Als de trein nu maar op tijd is.

OBBE: Dan ren je hem maar tegemoet en ga je desnoods op de rails liggen. Als Stijntje en Dirkje direct terugkomen, moet tante er zijn!

OELIE: Ik ben zo terug! (af)

OBBE: Pffft....

COOTJE (op, met beide handen houdt hij een jurk vast die hij half aan heeft): Zeg Obbe, heb jij een paar veiligheidsspelden?

OBBE: Cootje! Wat voer jij in vredesnaam uit?

COOTJE: Oelie's tante moet toch gezelschap hebben?

OBBE: Ma.... maar dat hoeft toch niet zo?!

COOTJE: Wat dacht jij, dat zo'n ouwe nurse een jonge kerel als ik ben apprecieert?... Nee Obbe! Die moet iemand van haar gelijke hebben; een rustige bejaarde matrone, en die zal ik voor haar creëren.

OBBE: Maar dat is kolder, man! Jij bent hartstikke gek! Hoe kun je ons dat nu aandoen?

COOTJE: Je kent mijn talent niet, vriend. Ik zal een douarière voor je presenteren, waar jouw bedovergrootmoeder jaloers op zou zijn geweest.

OBBE: Zeg, probeer dat niet al te ontwikkelde denkraam van jou nou eens te gebruiken.

COOTJE: Moet ik je nou helpen of niet?

OBBE: Ja joh, alles goed, maar denk aan de gevolgen.

COOTJE: Daar sta ik de hele tijd aan te denken. Daarom vroeg ik ook om veiligheidsspelden. Ik kan die rok niet hoog houden. Als ik hem loslaat....

OBBE: Cootje, als het misgaat....

COOTJE: Dat zal het zonder veiligheidsspelden zeker gaan.

OBBE: Maar....

COOTJE: En zeur nu niet verder, anders stap ik op! Jij haalt nu veiligheidsspelden, terwijl ik verder ga met mijn toilet.... Tot zo.... Naar mijn maagdenverblijf!!

Obbe rent van het ene verblijf naar het andere, angstig zoekend. Eindelijk vindt hij spelden die hij triomfantelijk omhoog houdt. Terwijl Obbe de "kleedkamer" van Cootje wil binnengaan, komt zijn vader, kolonel Biederman, keelschrapend op.

OBBE: Pa! Die komen we nog te kort!

KOLONEL: Is er iets?

OBBE: Ik ben zachtjes uitgedrukt een beetje overrompeld.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto